

Тетяна ЦІПАН

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії і методики виховання
Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, Україна
ORCID: 0000-0002-1356-2825
e-mail: 23tss22@ukr.net

ЦІННІСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ФОРМУВАННІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Анотація. У статті вирізнено ціннісний потенціал компетентнісного підходу у підготовці майбутніх вчителів початкової школи до професійної діяльності.

Здійснено теоретичний аналіз понять «компетенція», «компетентність», «компетентнісний підхід». На основі ключових компетентностей, представлених в Європейській довідковій рамці ключових компетентностей для навчання впродовж життя, окреслено такі професійні компетенції майбутнього вчителя початкової школи: галузево-дисциплінарна, педагогічна, психодидактична, інформаційно-комунікативна, діагностична, інтервенційна, психосоціальна, комунікативна, професійна, особистісно-розвиваюча, управлінська, нормативна, соціальна. Здійснено їх коротку характеристику.

Схарактеризовано принципи, які прискорюють процес формування у майбутніх вчителів початкової школи професійної компетентності, а саме: цільової інтеграції навчальних дисциплін; внутрішньопредметної інтеграції; діалектичної єдності форм, методів навчання; особистісно-рольової організації освітнього процесу; урахування індивідуально-вікових особливостей; сприяння самореалізації та самоствердження; соціально-педагогічної підтримки суб'єктів освітнього процесу.

Узагальнено, що у закладі вищої освіти майбутній учитель початкової школи повинен бути підготовлений таким чином, щоб мотивувати себе на професійний саморозвиток, стимулювати інновації та креативність у рамках педагогічної взаємодії в класі та за його межами, бути підготовленим до педагогічних викликів у майбутній професійній діяльності.

Ключові слова: компетентнісний підхід, майбутні вчителі початкової школи, компетенція, компетентність, професійна компетентність, принципи формування професійної компетентності.

Постановка проблеми. Сучасне суспільство визначається як суспільство освіти і знань. Високі вимоги до якості освіти пов'язані із входженням України до європейського освітнього простору із «збереженням і розвитком досягнень та прогресивних традицій національної вищої школи» (Закон України «Про

вищу освіту», 2014); введенням в дію нових стандартів вищої освіти, перетворенням знань та інтелектуального потенціалу у рушійну силу розвитку суспільства, а також зростанням конкуренції в освітній сфері. «Місія вищої освіти – забезпечення сталого інноваційного розвитку України через підготовку висококваліфікованих фахівців, створення та поширення знань, формування інтелектуального, соціального та духовного капіталу суспільства, готового до викликів майбутнього» (Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2032 роки, 2021).

Позиція держави у цьому контексті чітко проглядається у розробці та прийнятті нормативно-правових документів, а саме: розпорядження Кабміну України № 988 від 2016р. «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова Українська школа» на період до 2029 року» (2016), Національної рамки кваліфікацій (2011), законів України «Про професійний розвиток працівників» (2012), «Про освіту» (2017), «Про вищу освіту» (2014), Концепції розвитку педагогічної освіти (2018), Професійний стандарт на професію «Вчитель початкових класів закладу середньої загальної освіти (2020) тощо.

Наприклад, у Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки (2020) увага акцентується на «набутті здобувачами освіти високого рівня універсальних і професійних компетенцій» (Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки, 2021) і визначає компетентнісний підхід основним. Це передбачає зміну стратегії навчання: з набуття знань на набуття компетентностей, включення до показників якості освітнього процесу академічні досягнення здобувачів, а також результати їх соціально-особистісного розвитку; відмова від навчання на все життя на користь ідеї навчання упродовж усього життя.

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Компетентнісний підхід у сучасній психолого-педагогічній літературі і досвід його застосування в педагогічній освіті висвітлено в наукових дослідженнях Н. Авшенюк, Н. Бібік, Т. Борова, В. Гузій, О. Кравчина, О. Локшиної, Н. Мельник, Н. Ничкало, О. Овчарук, А. Остапенко, П. Пашенко, О. Пометун, Л. Пуховської, К. Рудницької, О. Топузова та ін. Теоретико-методичні основи формування професійної компетентності майбутніх учителів початкової школи – в наукових працях Т. Атрощенко, О. Дубасенюк, Л. Зданевич, О. Кирилович, Т. Молнар, О. Савченко, О. Хом'як, О. Хоружої, М. Юзик та ін.

Попри наявні психолого-педагогічні дослідження, проблема професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи залишається актуальною. Адже концепція навчання протягом усього життя вимагає утвердження компетентнісного підходу як інноваційної моделі організації освітнього процесу в ЗВО. Це передбачає орієнтацію всього освітнього процесу на формування у здобувачів освіти ключових компетенцій для успішного життя в суспільстві знань, розвиток критичного мислення, творчого підходу, ініціативності, здатності вирішувати проблеми, оцінювати ризики, приймати рішення і конструктивно управляти почуттями.

Мета статті – вирізнити ціннісний потенціал компетентнісного підходу у формуванні в майбутніх вчителів початкової школи професійної компетентності; окреслити авторське бачення професійної компетентності майбутнього вчителя початкової школи.

Виклад основного матеріалу дослідження. Застосування компетентнісного підходу у процесі професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи вимагає розмежування двох основних понять, з якими він пов'язаний – компетенція та компетентність. У наукових колах (особливо зарубіжних) допускається їх синонімічне використання (це пов'язано з тим, що поняття компетенція і компетентність в англійській літературі звучить однаково «competence»), що призводить до певної плутанини. Не зупиняючись детально на обговоренні різниці між компетентністю та компетенцією, зазначимо, що сьогодні багато вітчизняних дослідників не вважають їх тотожними. І хоча в наукових колах досі немає єдності щодо їх змісту, О. Овчарук, А. Остапенко, П. Пащенко, О. Локшина (Локшина, 2018) дотримуються думки, що компетентність – набагато ширше поняття, що містить особистісні якості, побудовані на компетенціях.

«Компетенція – це наперед задана соціальна норма (вимога) до освітньої підготовки учня, необхідна для його якісної продуктивної діяльності, в певній сфері, тобто соціально закріплений результат» (Гончаренко, 2011, с.231). «Компетенції встановлюють вибір системних характеристик для проектування освітніх стандартів, навчальної літератури, вимірників якості освіти. Посилення уваги до компетенцій зумовлене рекомендаціями Ради Європи, які стосуються оновлення освіти, її наближення до замовлення суспільства» (Берека, Галас, 2018, с.11).

Компетентність – «динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти» (Закон України «Про вищу освіту», 2014).

Компетентнісний підхід ми розглядаємо як методологічну стратегію, що ґрунтується на знаннях та залученні здобувачів до активної перетворювальної діяльності через дослідження, вирішення проблем та прийняття рішень, відкриття, створення проєктів. Основні ролі викладача у цій стратегії – консультант, фасилітатор та організатор діяльності здобувачів, який створює умови для активного спостереження, класифікації, формулювання гіпотез, інтерпретації даних тощо.

У зв'язку з цим особливо важливо, щоб викладачі системи вищої освіти належним чином інтегрували ключові компетенції у відповідні дисципліни освітньо-професійної програми підготовки майбутніх учителів початкової школи: «грамотність (literacy competence); мовну компетентність (languages competence); математичну компетентність та компетентність у науках, технологіях та інженерії (mathematical competence and competence in science, technology and engineering); цифрову компетентність (digital competence);

особисту, соціальну та навчальну компетентність (personal, social and learning competence); громадянську компетентність (civic competence); підприємницьку компетентність (entrepreneurship competence); компетентність культурної обізнаності та самовираження (cultural awareness and expression competence) (Локшина, 2018). Ці ключові компетенції зорієнтовують професійну підготовку на використання інноваційних технологій, ідентичних як цілям, завданням, змісту формування ключових компетенцій, так і змісту матеріалу навчальних дисциплін.

Процес професійної підготовки в закладі вищої освіти має бути гуманізованим, щоб забезпечити можливість для компетентної підготовки майбутніх учителів, для формування системи цінностей, для розуміння світу як цілісної системи смислової реальності, для позитивного та цілеспрямованого спілкування. А акцент викладання у вищій школі – спрямовуватися на розвиток творчого, інноваційного, практичного, асоціативного, особистісного критичного і колективного мислення здобувачів освіти.

Професійна компетентність – це інтегративна характеристика особистості, що включає різноманітні індивідуальні якості та здібності, специфічні знання, навички та підходи для ефективного виконання відповідних професійних ролей; «базова характеристика діяльності спеціаліста; вона включає як змістовий (знання) так і процесуальний (уміння) компоненти і має головні суттєві ознаки, а саме: мобільність знань, гнучкість методів професійної діяльності і критичність мислення» (Берека, Галас, 2018, с.15).

Структура професійної компетентності представлена у Стандарті «Вчитель закладу загальної середньої освіти: професійний стандарт» (2020); вона включає: педагогічну, предметну, методичну, цифрову, соціально-громадянську та професійний саморозвиток. Але оскільки означені компетентності не є сталим утворенням, а видозмінюється залежно від запитів суспільства і викликів сучасності, то окреслимо своє бачення сутності компетентностей майбутнього вчителя початкової школи, які і складають його професійну компетентність.

Галузево-дисциплінарна компетентність передбачає здатність вчителя початкових класів трансформувати свої знання з відповідної галузі у навчальний зміст; інтегрувати міждисциплінарні знання та створювати міждисциплінарні зв'язки; порівнювати навчальну інформацію; використовувати свої інформаційні здібності для отримання та оцінки професійної інформації. У процесі вивчення навчальних дисциплін «Основи педагогіки зі вступом до спеціальності», «Дидактика початкової освіти», «Основи педагогічних досліджень», «Організація і управління освітнім процесом у початковій школі» майбутні вчителі початкової школи оволодівають знаннями з основ професійної діяльності, у них розвиваються навички вчителя як менеджера класу, який реалізовує цілі розвитку учнів в активній співпраці з ними. Такий вчитель методологічно кваліфікований для надання якісних освітніх послуг в початковій школі, що передбачає оволодіння молодшими школярами знаннями та уміннями, що формують систему

цінностей особистості дитини. Освітній процес ґрунтується на цінностях, які учні можуть розпізнавати, розуміти, приймати та (поважати), ідентифікувати себе з ними та транспонувати у власний процес ціннісного дозрівання. Вивчення дисциплін «Теорія і методика виховання», «Превентивна освіта і виховання в початковій школі», «Сімейне виховання дітей молодшого шкільного віку», «Діяльність вихователя групи подовженого дня в умовах сучасної школи» та інші забезпечують оволодіння майбутніми вчителями знань, розвиток навичок для ефективної взаємодії з батьками та іншими представниками сімейної спільноти з метою забезпечення оптимальної підтримки кожної дитини, формування у неї системи цінностей, взаємодії в реальному та віртуальному середовищах з урахуванням різноманітності різноманітних моделей сімейного виховання.

Педагогічна та психодидактична компетентність – вчитель початкових класів володіє освітніми та навчальними стратегіями, різноманітними дидактичними моделями в галузі навчання й виховання, ефективно використовує їх в освітньому процесі початкової школи. Він обізнаний з правами людини та дитини, дотримується їх у власній педагогічній практиці; поважає індивідуальність кожного учасника освітнього процесу. Сприяє процесу особистісного розвитку молодших школярів як особистостей та членів суспільства. Володіє специфікою оцінювання здобувачів початкової школи, використовує різні форми та засоби оцінювання досягнень молодших школярів, їхній прогрес у навчанні та особистісному розвитку. Формуванню цих компетентностей сприяє вивчення таких дисциплін: «Психологія вікова», «Психологія педагогічна», «Педагогічна майстерність» та ін.

Інформаційна компетентність. Сучасне суспільство іноді називають інформаційним або цифровим суспільством. Для того, щоб знаходити та використовувати інформацію з різних джерел, орієнтуватися у величезному інформаційному потоці, працювати з інформацією, грамотно використовувати її у своїй майбутній професійній діяльності, здобувач вищої освіти повинен отримати необхідні знання, навички та звички, розвинути особистісні якості, що допомагають постійно вдосконалювати методи роботи та підвищувати рівень інформаційної компетентності (ІК). У процесі оволодіння технологіями використання ІКТ в освітньому процесі у майбутніх вчителів початкової школи формується інформаційна база, що дозволяє їм засвоїти фундаментальні поняття, а також знання, навички та підходи, які будуть їм необхідні для організації освітнього процесу в початковій школі. Формування цієї важливої компетентності забезпечує навчальна дисципліна «Інформаційно-комунікаційні технології».

Діагностична та інтервенційна компетентність – стосується складної процедури, об'єктом якої є пізнання, оцінка та аналіз освітнього процесу та його учасників, наприклад, здійснення вчителем діагностики розвитку особистості та класу в цілому, діагностика роботи самого вчителя, діагностика зовнішніх умов, які впливають на організацію освітнього процесу в початковій школі; діагностика на виявлення специфічних освітніх потреб здобувачів початкової школи, в т. ч. виявлення обдарованих школярів, а також школярів з

особливими освітніми потребами як унікальних особистостей та членів суспільства. Вчитель володіє методами ефективного вирішення складних ситуацій та освітніх проблем тощо. Навчальні дисципліни «Психологія вікова», «Психологія педагогічна», «Загальна психологія», «Психодіагностика» повною мірою забезпечують формування цієї важливої для майбутнього вчителя початкової школи компетентності.

Психосоціальна та комунікативна компетентність – майбутній вчитель початкової школи володіє засобами розвитку позитивного шкільного клімату. Він здатний орієнтуватися в складних соціальних ситуаціях та вирішувати їх; справлятися з педагогічним спілкуванням та комунікативними стратегіями тощо.

Управлінська та нормативна компетентність – вчитель добре знайомий з умовами та процесами функціонування початкової школи; володіє знаннями та навичками, пов'язаними з процесом управління – постановкою цілей та цілепокладанням, плануванням, організацією освітнього процесу, його координацією та контролем, управлінням якістю освітнього процесу і його оцінкою. Він конструктивно керує здобувачами освіти та створює умови для ефективної співпраці в класі. Цією компетентністю майбутні вчителі початкової освіти оволодівають в процесі засвоєння «Організація і управління освітнім процесом у початковій школі».

Соціальна компетентність пов'язана із «здатністю вчителя адекватно оцінювати навколишню дійсність на основі повноти знань про неї, які дають змогу зрозуміти основну закономірність соціальної ситуації, уміння знаходити інформацію в невизначеній ситуації й упевнено вибудовувати свою поведінку для досягнення балансу між своїми потребами, очікуванням, сенсом життя і вимогами соціальної дійсності, уміння задовольняти бажання, спираючись на норми» (Берека, Галас, 2018, с.54).

Процес формування у майбутніх вчителів початкової школи професійної компетентності ефективно відбувається за умови дотримання

принципу цільової інтеграції навчальних дисциплін шляхом використання різноманітних форм діяльності, а не лише їх предметно-інформаційного насичення;

принципу внутрішньо-дисциплінарної інтеграції – забезпечує системну цілісність дисциплінарних знань, умінь, навичок;

принципу діалектичної єдності форм, методів і прийомів навчання – спрямований на розширення інтелектуальної діяльності здобувачів освіти, розвиток у них навчальної самостійності, здатності до самореалізації та самоосвіти;

принцип особистісно-рольової організації освітнього процесу, тобто участь здобувачів як суб'єктів педагогічного процесу у цілепокладанні, плануванні, організації, коригуванні власної освіти; виконанні деяких ролей (співлектор, рецензент і т. п.) під керівництвом викладача; емоційне насичення навчального матеріалу;

принципу урахування індивідуально-вікових особливостей – сприяє розвитку пізнавальної мотивації та творчого мислення; реалізації освітніх

потреб; вибору оптимальних форм та методів корекційної роботи за підсумками моніторингу якості підготовки;

принципу сприяння самореалізації та самоствердження суб'єктів освітнього процесу – за допомогою організації вибіркових дисциплін, діяльності студентського наукового товариства та ін.;

принципу соціально-педагогічної підтримки суб'єктів освітнього процесу – ґрунтується на гуманному ставленні учасників освітнього процесу один до одного, бажанні та умінні відкрито висловлювати свої думки.

Компетентнісний підхід є однією з тих необхідних інновацій у процесі навчання, за допомогою якого можна досягти як дидактичних, так і освітніх цілей, пов'язаних з підвищенням мотивації та інтересу до навчання. А це своєю чергою вимагає змін у стилі та методах роботи й сучасного викладача. Тому такі форми навчальної роботи, як метод проєктів, мозковий штурм, кейс-метод, ділові та рольові ігри, діалог, ситуаційне моделювання тощо сприяють формуванню потреби в постійному поповненні та оновленні знань, удосконаленні навичок та звичок, закріпленні та перетворенні їх на компетенції, а також забезпечують формування індивідуальних якостей майбутнього вчителя початкової школи (комунікативності, гнучкості, адаптивності, відповідальності, ініціативності, критичного й аналітичного мислення), міжособистісних навичок (робота в команді, співпраця, толерантність, позитивне ставлення і сприйняття різних думок і точок зору, здатність мотивувати й самомотивувати, навички позитивного спілкування та управління конфліктами, лідерство, емпатія тощо).

Висновки і перспективи подальших розвідок. Компетентнісний підхід має яскраво виражений прагматизм з чіткою спрямованістю на досягнення індивідуальної ефективності в інтелектуальному розвитку здобувачів. У компетентнісному підході на перший план виходить важливість навчання, що виражається у «зміщенні фокусу освіти з предметно-орієнтованого навчання на компетентнісно-орієнтоване навчання». Тому вчитель початкової школи повинен бути підготовлений таким чином, щоб мотивувати здобувачів до активної участі в освітній діяльності, спрямованій на особистісний розвиток, стимулювати інновації та креативність у рамках педагогічної взаємодії в класі та за його межами, бути підготовленим до педагогічних викликів у майбутній професійній діяльності. Перспективи подальших наукових досліджень вбачаємо у дослідженні особливостей використання цифрових технологій у процесі професійної підготовки майбутніх бакалаврів початкової освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

«Про вищу освіту»: закон України (2014). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 03.03.2026)

Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки. URL: mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslikh/strategiya-rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-na-2022-2032-roki (дата звернення: 03.03.2026)

Наказ МОН «Про затвердження Концепції розвитку педагогічної освіти» від 16.07.2018р. № 776. URL:

https://rada.info/upload/users_files/22359055/e7e1051d2fc7007bec5c89bf790079fa.pdf (дата звернення: 13.04.2026)

Гончаренко, С. (2011). Український педагогічний енциклопедичний словник. Вимдання друге, доповнене й виправлене. Рівне: Волинські береги, 552 с.

Професійна компетентність вчителя початкових класів: навчально-методичний посібник для вчителів / автори-упоряд.: В. С. Берека, А. В. Галас. Харків: Вид-во «Ранок», 2018. 496 с.

Локшина, О.І. Європейська довідкова рамка ключових компетентностей для навчання впродовж життя: оновлене бачення 2018 року. URL: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2019-3-21-30> (дата звернення: 09.03.2026)

Стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти»: професійний стандарт. Затверджено наказом Міністерства економіки України від 23.12.2020 р. № 2736. Київ, 2020. 41 с. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2736915-20#Text>. (дата звернення: 12.04.2026)

REFERENCES

«Pro vyshchu osvitu»: zakon Ukrainy [«On Higher Education»: the law of Ukraine] (2014). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (data zvernennia: 03.03.2026) [in Ukrainian]

Stratehiia rozvytku vyshchoi osvity v Ukraini na 2022-2032 roky [Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022-2032]. URL: mon.gov.ua/osvita-2/vishcha-osvita-ta-osvita-doroslykh/strategiya-rozvytku-vishchoi-osviti-v-ukraini-na-2022-2032-roki (data zvernennia: 03.03.2026) [in Ukrainian]

Nakaz MON «Pro zatverdzhennia Kontseptsii rozvytku pedahohichnoi osvity» vid 16.07.2018r. No 776. [Order of the Ministry of Education and Science «On Approval of the Concept of Development of Pedagogical Education» dated July 16, 2018 No. 776]. URL: https://rada.info/upload/users_files/22359055/e7e1051d2fc7007bec5c89bf790079fa.pdf (data zvernennia: 13.04.2026) [in Ukrainian]

Honcharenko, S. (2011). Ukrainskiy pedahohichniy entsyklopedychnyi slovnyk [Ukrainian Pedagogical Encyclopedic Dictionary]. Vymdannia druhe, dopovnene y vypravlene. Rivne: Volynski oberehy. 552 s. [in Ukrainian]

Profesiina kompetentnist vchytelia pochatkovykh klasiv: navchalno-metodychnyi posibnyk dlia vchyteliv [Professional Competence of a Primary School Teacher: a Teaching Tutorial]. / avtory-uporiad.: V. Ye. Bereka, A. V. Halas. Kharkiv: Vyd-vo «Ranok», 2018. 496 s. [in Ukrainian]

Lokshyna, O. I. Yevropeiska dovidkova ramka kliuchovykh kompetentnosti dlia navchannia vprodovzh zhyttia: onovlene bachennia 2018 roku [European Reference Framework of Key Competences for Lifelong Learning: An updated vision for 2018]. URL: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2019-3-21-30> (data zvernennia: 09.03.2026) [in Ukrainian]

Standart «Vchytel zakladu zahalnoi serednoi osvity»: profesiynyi standart [Standard «Teacher of a General Secondary Education Institution»: Professional

Standard]. Zatverdzheno nakazom Ministerstva ekonomiky Ukrainy vid 23.12.2020 r. No 2736 []. Kyiv, 2020. 41 s. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2736915-20#Text>. (data zvernennia: 12.04.2026) [in Ukrainian]

VALUE POTENTIAL OF A COMPETENCE-BASED APPROACH IN THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS

Tetiana TSIPAN

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the
Theory and Methods of Education Department,
Rivne State University for the Humanities,
Rivne, Ukraine

ORCID: 0000-0002-1356-2825

e-mail: 23tts22@ukr.net

Abstract. The article deals with the advantages of the competency-based approach in the formation of professional competence of future primary school teachers.

A theoretical analysis of the concepts of «competence», «competence», «competence approach» was carried out. Based on the key competencies presented in the European Reference Framework of Key Competences for Lifelong Learning, the following professional competencies of a future primary school teacher are outlined: sectoral and subject-specific, pedagogical and psycho-didactic, informational and communicative, diagnostic and interventional, psychosocial and communicative, professional and personal development, managerial and normative, social. Their brief description is provided.

The principles that accelerate the process of forming professional competence in future primary school teachers are characterized: the principle of targeted integration of academic disciplines; intra-subject integration; dialectical unity of forms and methods of teaching; personal and role organization of the educational process; taking into account individual and age characteristics; promotion of self-realization and self-affirmation; socio-pedagogical support of subjects of the educational process.

It is summarized that in an educational institution, a future primary school teacher should be prepared in such a way as to motivate himself for professional self-development, stimulate innovation and creativity within the framework of pedagogical interaction in the classroom and beyond, and be prepared for pedagogical challenges in future professional activities.

Keywords: competency-based approach, future primary school teachers, competence, competence, professional competence, principles of developing professional competence.

Стаття надійшла до редакції 05.05.2026 р.

Стаття прийнята до друку після рецензування 15.05.2026 р.

Стаття опублікована 15.06.2026 р.